

ಅಧ್ಯಾಯ-೪ ಕೃಷಿ ಮತ್ತು ನೀರಾವರಿ

ಪ್ರಾಚೀನ ಕೃಷಿ ಪದ್ಧತಿಗಳು : ತಾಲೂಕಿನ ಆರ್ಥಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಕೃಷಿಯೇ ಬೆನ್ನೆಲುಬು. ಪಶುಪಾಲನೆಯ ನಂತರ ಬಂದ ವ್ಯವಸಾಯದ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ ಮಾನವನ ಬದುಕಿಗೆ ಮಹತ್ತರವಾದ ತಿರುವು ನೀಡಿತು. ಅಲೆಮಾರಿ ಮಾನವ ಒಂದೆಡೆ ನೆಲೆಯಾಗಲು ಅನುವಾಯಿತಾದರೂ ಅದು ಯಾವಾಗ ? ಹೇಗೆ ? ಆರಂಭವಾಯಿತೆಂದು ನಿಖರವಾಗಿ ಹೇಳುವುದು ಕಷ್ಟ. ಪುರಾತನ ಅವಶೇಷಗಳ ಆಧಾರಗಳ ಮೇಲೆ ಹಾಗೂ ಪ್ರಸ್ತುತ ಬೆಟ್ಟಗುಡ್ಡಗಳಲ್ಲಿ ಬದುಕುತ್ತಿರುವ ಬುಡಕಟ್ಟು ಸಮುದಾಯದವರ ವ್ಯವಸಾಯ ಪದ್ಧತಿಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಇದರ ಉಗಮವನ್ನು ಊಹಿಸಬಹುದು. ಗುಹೆಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬೇಟೆಯಾಡಿ ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಮಾನವ, ತನ್ನ ಆಹಾರಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಣಿ ಪಕ್ಷಿಗಳು ದೊರಕದಿದ್ದಾಗ ಗೆಡ್ಡೆ-ಗೆಣಸುಗಳನ್ನು ತಿನ್ನಲಾರಂಭಿಸಿದ. ತಾನೇ ತಿಂದೆಸೆದ ಹಣ್ಣಿನಬೀಜ ಮೊಳೆತು ಗಿಡ ಹುಟ್ಟಿ, ಅದೇ ಬಗೆಯ ಕಾಯಿ ಬಿಟ್ಟು, ಹಣ್ಣಾದ ವಿಸ್ಮಯವನ್ನು ಬಾಳಿನುದ್ದಕ್ಕೂ ತಂದುಕೊಂಡದ್ದೇ ವ್ಯವಸಾಯದ ಉಗಮಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಯಿತೆನ್ನಬಹುದು. ಪ್ರಸ್ತುತ ಪಿರಿಯಾಪಟ್ಟಣ ತಾಲೂಕು ಅಪ್ಪಟ ವ್ಯವಸಾಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ನೆಲೆಯಾಗಿದೆ. ಪ್ರಾಚೀನ ಕೃಷಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ರೇಖೆಗಳನ್ನು ಈ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಗುರುತಿಸಬಹುದು. ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜನ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮೈದಾನ ಪ್ರದೇಶದ ನದಿ ಕಣಿವೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಬೆಟ್ಟಗಳ ಮೇಲಿನ ಸಮತಟ್ಟು ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ವಸತಿ ಹೂಡಿ ಸುತ್ತಲ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಬೇಸಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಕ್ರಿ.ಪೂ. ೧೫೦೦ರ ಸುಮಾರಿನಲ್ಲಿ ರಾಗಿ, ಅವರೆ ಮತ್ತು ಹುರುಳಿಯನ್ನು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದರೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಚೀನ ನೆಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕುರುಹುಗಳು ದೊರಕಿವೆ. ಕೆರೆ ಕಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ನೀರಾವರಿ ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನು ರೂಢಿಸಿ ಬತ್ತ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯುವುದು ಕಬ್ಬಿಣದ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿರಬಹುದು.

ಆಧುನಿಕ ಹಾಗೂ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಸಲಕರಣೆಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಇಂದಿನ ಮತ್ತು ಅಂದಿನ ವ್ಯವಸಾಯ ಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟೇನು ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿಲ್ಲವೆಂದೇ ಹೇಳಬಹುದು. ರಾಗಿ, ಭತ್ತ, ಜೋಳ ಮೊದಲಾದ ಧಾನ್ಯಗಳು ಬೆಳೆದು ಪಕ್ಷವಾದ ಮೇಲೆ ಕೊಯ್ಲು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಕೊಯ್ಲು ಧಾನ್ಯದ ತೆನೆಗಳನ್ನು 'ಗುಡ್ಡೆ' ಹಾಕಿ, ಕಣದಲ್ಲಿ ಒಕ್ಕಣೆ

ಮಾಡಿ, ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಬೇರ್ಪಡಿಸಿ, ಅನಂತರ ಮೊರಗಳಿಂದ ಧಾನ್ಯವನ್ನು ತೂರಿ, ಹೊಟ್ಟು ಕಸಕಡ್ಡಿಗಳಿಂದ ಬೇರ್ಪಡಿಸಿ, ಕಣದಲ್ಲಿ ರಾಶಿ ಮಾಡಿ ಧಾನ್ಯ ಸರಿಯಾಗಿ ಒಣಗಿ ಹದವಾದ ಮೇಲೆ, ಅದನ್ನು ಕೊಂಡೊಯ್ದು ಹಗೇವು, ಕಣಜ, ಇತ್ಯಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಕೃಷಿ ಕಾರ್ಮಿಕರು : ತಾಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಶೇ. ೭೦ಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಜನರು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಹಾಗೂ ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ಕೃಷಿಯನ್ನೇ ತಮ್ಮ ಮೂಲಕಸುಬಾಗಿಯೋ ಉಪಕಸುಬಾಗಿಯೋ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ೨೦೦೧ರ ಜನಗಣತಿ ಪ್ರಕಾರ ತಾಲೂಕಿನ ಕೃಷಿ ಸಾಗುವಳಿದಾರರು ಹಾಗೂ ಕೃಷಿ ಕೆಲಸಗಾರರ ವರ್ಗೀಕರಣ ಹೀಗಿದೆ. ಪುರುಷ ಕೃಷಿ ಸಾಗುವಳಿದಾರರು-೪೩೨೦೮, ಮಹಿಳಾ ಕೃಷಿ ಸಾಗುವಳಿದಾರರು-೨೧೫೧೧, ಒಟ್ಟು-೬೪೭೧೯; ಪುರುಷ ಕೃಷಿ ಕಾರ್ಮಿಕರು-೮೦೯೮, ಮಹಿಳಾ ಕೃಷಿ ಕಾರ್ಮಿಕರು-೧೦೪೯೯, ಒಟ್ಟು-೧೮೫೮೭; ಇತರೆ ಕಾರ್ಮಿಕರು ಪುರುಷರು-೧೨೯೨೩, ಮಹಿಳೆಯರು-೪೬೮೨, ಒಟ್ಟು ಕೆಲಸಗಾರರು-೧,೦೨,೦೫೭, ಕೆಲಸಗಾರರಲ್ಲದವರು-೧,೨೨,೧೯೭.

ಭೂಮಿಯ ಬಳಕೆ (೨೦೦೭-೦೮ ಮಾಹಿತಿ ಪ್ರಕಾರ) : ತಾಲೂಕಿನ ಒಟ್ಟು ಭೌಗೋಳಿಕ ವಿಸ್ತೀರ್ಣ ೮೩,೧೨೧ ಹೆಕ್ಟೇರುಗಳು, ಅರಣ್ಯ ಪ್ರದೇಶ ೧೪,೮೧೦ ಹೆಕ್ಟೇರುಗಳು, ಸಾಗುವಳಿಗೆ ಲಭ್ಯವಿಲ್ಲದ ಭೂಮಿ ಒಟ್ಟು ೭,೮೮೫ ಹೆಕ್ಟೇರುಗಳು. ಅಂದರೆ, ವ್ಯವಸಾಯ ಬಿಟ್ಟು ಇತರೆ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿರುವ ಭೂಮಿ ೩,೫೮೮ ಹೆಕ್ಟೇರುಗಳು ಹಾಗೂ ಬಂಜರು ಮತ್ತು ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದ ಭೂಮಿ ೪,೩೩೦ ಹೆಕ್ಟೇರುಗಳು. ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡದಿರುವ ಇತರೆ ಭೂಮಿ ಒಟ್ಟು ೧೦,೧೫೨ ಹೆಕ್ಟೇರುಗಳು. ಅಂದರೆ, ಸಾಗುವಳಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಬಂಜರು ಭೂಮಿ ೧,೧೦೬ ಹೆಕ್ಟೇರುಗಳು, ಖಾಯಂ ಗೋಮಾಳ ೭,೦೮೮ ಹೆಕ್ಟೇರುಗಳು ಹಾಗೂ ವೃಕ್ಷ ಮತ್ತು ತೋಪುಗಳು ೧,೫೦೪ ಹೆಕ್ಟೇರು. ಒಟ್ಟು ೧೦,೧೫೨ ಹೆಕ್ಟೇರು ಬೀಳು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಚಾಲ್ತಿ ೩,೦೦೦ ಹೆಕ್ಟೇರು ಮತ್ತು ಇತರೆ ೪,೨೨೦ ಒಟ್ಟು ಬಿತ್ತನೆಯಾಗಿರುವ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ನಿವೃಷ್ಟ ೪೩,೦೨೧ ಹೆಕ್ಟೇರು ಒಂದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಬಾರಿ ೬೧,೧೮೯ ಹೆಕ್ಟೇರು ಈ ಎರಡೂ ಸೇರಿ ಒಟ್ಟು ೧,೦೪,೨೧೦ ಹೆಕ್ಟೇರು.

ಮಣ್ಣು : ಶಾಸನ, ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತಿತರ ಆಧಾರಗಳು, ತಾಲೂಕಿನ ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದಲ್ಲಿದ್ದ ಕೃಷಿಯ ಸ್ಥಿತಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಬೆಳಕು ಬೀರುತ್ತವೆ. ಕೃಷಿಯೇ ಅಂದಿನ ಪ್ರಮುಖ ಆದಾಯ ಮೂಲವಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಆಳರಸರು, ಆಡಳಿತಗಾರರು ಬೇಸಾಯ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಗುಣಮಟ್ಟ, ಫಲವತ್ತತೆಗಳ ಆಧಾರ ಮೇಲೆ ವಿಂಗಡಿಸಿ ಕಂದಾಯ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ನಿಷ್ಕರ್ಷೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಂತಹ ಅನೇಕ ಹೆಸರುಗಳು ತಾಲೂಕಿನ ಶಾಸನಗಳಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಗೊಂಡಿವೆ. ನೆಲ್ಲುಗೆ (ಬತ್ತ ಬೆಳೆಯುವ ಭೂಮಿ), ವಕುಲ ಕಚ್ಚುಕೇತ್ರ (ವಕುಲಗಳು ತುಂಬಿ ಜವುಗು ನೆಲ), ಎರ ಅಥವಾ ಕರಿಯ ಕೆಮಿ (ಕರಿ ಮಣ್ಣಿನ ಭೂಮಿ)

ಕಿಸುಕಾಡು ಅಥವಾ ಕಿಸು ಮಣ್ಣು (ಕೆಂಪು ಮಣ್ಣಿನ ಭೂಮಿ), ಮಳಲ ಕೆಮಿ (ಮರಳಭೂಮಿ) ಹರಳ ಕೆಮಿ (ಕಲ್‌ಜರಗು ಭೂಮಿ) ಮಧ್ಯಮ ಮತ್ತು ಅಧಮ ಭೂಮಿಗಳು ಇತ್ಯಾದಿ. ಪ್ರಸ್ತುತ ಕೂಡ ತಾಲೂಕಿನ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಕೆಂಪುಮಣ್ಣು (ಮರಳು ಮಿಶ್ರಿತ) ಹಾಗೂ ಕಪ್ಪುಮಣ್ಣು (ಜೇಡಿಮಣ್ಣು) ಶೇ. ೮೦ ಭಾಗಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಭಾಗ ಹೊಂದಿದ್ದು, ಉತ್ತಮ ಇಳುವಳಿ ನೀಡಲು ನೆರವಾಗಿದೆ.

ಕೃಷಿ ಭೂಹಿಡುವಳಿಗಳು : ತಾಲೂಕಿನ ಭೂಹಿಡುವಳಿಗಳು ಮತ್ತು ವಿಸ್ತೀರ್ಣ ೨೦೦೫-೦೬ರ ಕೃಷಿ ಗಣತಿಯಂತೆ, ಅತಿ ಸಣ್ಣ (೧ ಎಕರೆಗೂ ಕಡಿಮೆ) ಹಿಡುವಳಿದಾರರ ಸಂಖ್ಯೆ ೨೪,೬೧೧, ವಿಸ್ತೀರ್ಣ ೧೧,೬೩೭, ಸಣ್ಣ (೧-೨ ಎಕರೆ) ಹಿಡುವಳಿದಾರರ ಸಂಖ್ಯೆ ೧೨,೪೬೧, ವಿಸ್ತೀರ್ಣ ೧೭,೪೦೩, ಅರೆಮಧ್ಯಮ ಹಿಡುವಳಿದಾರರ ಸಂಖ್ಯೆ (೨-೪ ಎಕರೆ) ೫,೬೮೮, ವಿಸ್ತೀರ್ಣ ೧೪,೭೫೨, ಮಧ್ಯಮ ಹಿಡುವಳಿದಾರರ ಸಂಖ್ಯೆ (೪-೧೦ಎಕರೆ) ೧,೪೧೪, ವಿಸ್ತೀರ್ಣ ೭,೮೬೦, ದೊಡ್ಡ ಹಿಡುವಳಿದಾರರ ಸಂಖ್ಯೆ (೧೦ ಎಕರೆಗೂ ಹೆಚ್ಚು) ೧೨೮, ವಿಸ್ತೀರ್ಣ ೨,೨೯೦ ಇತ್ತು. ತಾಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ಪ್ರಮಾಣದ ಭೂಹಿಡುವಳಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದ ೪೪,೩೦೨ ಭೂ ಹಿಡುವಳಿದಾರರಿದ್ದು, ಇದರ ಒಟ್ಟು ವಿಸ್ತೀರ್ಣ ೫೩,೯೪೨ ಹೆಕ್ಟೇರು ಆಗಿತ್ತು.

ಬೆಳೆ ಪದ್ಧತಿ : ಪಿರಿಯಾಪಟ್ಟಣ ತಾಲೂಕಿನ ಹವಾಗುಣ ಒಟ್ಟಾರೆ ಹಿತಕರವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಹಲವಾರು ಬೆಳೆಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಧಾನ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ರಾಗಿ, ಜೋಳ, ಭತ್ತ, ಮುಸುಕಿನ ಜೋಳ, ನವಣೆ, ಕೊಂಬು; ಬೇಳೆ ಬೆಳೆಗಳಲ್ಲಿ ತೊಗರಿ, ಅಲಸಂದೆ, ಹೆಸರು, ಉದ್ದು, ಹುರುಳಿ, ಅವರೆ; ನಾರು ಬೆಳೆಗಳಲ್ಲಿ ಹತ್ತಿ, ಹಿಪ್ಪನೇರಳೆ; ಸಾಂಬಾರು ಬೆಳೆಗಳಲ್ಲಿ ಮೆಣಸಿನಕಾಯಿ, ಸಾಸುವೆ, ಕೊತ್ತಂಬರಿ, ಜೀರಿಗೆ, ಈರುಳ್ಳಿ, ಬೆಳ್ಳುಳ್ಳಿ, ಶುಂಠಿ, ಮೆಣಸು ಮೊದಲಾದ ಬೆಳೆಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯುವರು. ಹರಳು, ಎಳ್ಳು, ಕುಸುಬೆ, ಹುಚ್ಚೆಳ್ಳು, ಕಡಲೆಕಾಯಿ, ಸೂರ್ಯಕಾಂತಿ, ಮೊದಲಾದ ಎಣ್ಣೆಕಾಳು ಬೆಳೆಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಬೇವು, ಹೊಂಗೆ, ತಾಳೆ ಮುಂತಾದ ಮರಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸುತ್ತಾರೆ. ಇದೇ ರೀತಿ ಕಾಫಿ (ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ) ಏಲಕ್ಕಿ, ಗೋಡಂಬಿ, ವೀಳೆಯದೆಲೆ, ಕೋಕೋ, ತೆಂಗು, ಅಡಕೆ, ಮೆಣಸು ಮುಂತಾದ ತೋಟದ ಬೆಳೆಗಳು; ಮಾವು, ಸಪೋಟ, ಬಾಳೆ, ಹಲಸು, ದಾಳಿಂಬೆ, ನಿಂಬೆ, ಸೀತಾಫಲ, ಕಲ್ಲಂಗಡಿ, ಕರಬೂಜ ಮೊದಲಾದ ಹಣ್ಣಿನ ಬೆಳೆಗಳನ್ನು ಹವಾ ಹಾಗೂ ನೀರಾವರಿ ಅನುಕೂಲವಿರುವೆಡೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ. ತರಕಾರಿ ಬೆಳೆಗಳಲ್ಲಿ ಬದನೆ, ಟೊಮ್ಯಾಟೋ, ಕುಂಬಳ, ಹಾಗಲ, ಹೀರೆ, ಪಡವಲ, ಬೆಂಡೆ, ಸೌತೆ, ಹುರುಳಿಕಾಯಿ, ಮೂಲಂಗಿ, ಮುಂತಾದ ಬೆಳೆಗಳನ್ನೂ ಚೆಂಡು, ಜಾಜಿ, ಮಲ್ಲಿಗೆ, ಸಂಪಿಗೆ, ಕನಕಾಂಬರ, ಸೇವಂತಿಗೆ ಮುಂತಾದ ಹಲವು ಬಗೆಯ ಹೂವಿನ ಗಿಡಗಳನ್ನೂ ಬೆಳೆಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

ರಾಗಿ : ತಾಲೂಕಿನ ಬಹುತೇಕ ಜನತೆಯ ಮುಖ್ಯ ಆಹಾರ ಬೆಳೆಯಾದ ಇದು ಪೌಷ್ಟಿಕ ಆಹಾರವೆಂದೂ ಹೆಸರಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕೆಬ್ಬೆಮಣ್ಣು ಅಥವಾ ಮೆಕ್ಕಲುಮಣ್ಣಿನ

ಖುಷ್ಕಿ ಭೂಮಿ ಸೂಕ್ತ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮಳೆಯ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವ ಇದನ್ನು ಜೂನ್ ಜುಲೈನಲ್ಲಿ ಬಿತ್ತಿ, ನವೆಂಬರ್, ಡಿಸೆಂಬರ್‌ನಲ್ಲಿ ಕಟಾವು ಮಾಡುವರು. ಕಾರುರಾಗಿಯನ್ನು ಏಪ್ರಿಲ್-ಮೇ ನಲ್ಲಿ ಬಿತ್ತಿ ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್-ಅಕ್ಟೋಬರ್‌ನಲ್ಲಿ ಕುಯ್ಲು ಮಾಡುವರು. ರಾಗಿ ಬಿತ್ತನೆಯಲ್ಲಿ ನಾಟಿ ಮಾಡುವುದು, ಎರಚುವುದು, ಕೂರಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಬಿತ್ತುವುದು, ಗುಣಿರಾಗಿ ಹಾಕುವುದು - ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ನಾಟಿಮಾಡುವುದೇ ತಾಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಚಲಿತವಿರುವ ವಿಧಾನ. ಬುಂಡಿಗ, ಚವಲಿಗ, ನೆರದಲಗ, ಕುಳ್ಳುಪುತ್ನಾ, ಮಜ್ಜೆಗೆ ರಾಗಿ, ಕರಿಗಿಡ್ಡ ಮೊದಲಾದ ತಳಿಗಳನ್ನು ತಾಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಪ್ರಸುತ, ತಾಲೂಕಿನಲ್ಲೂ ಸುಧಾರಿತ ತಳಿಗಳಾದ ಅನ್ನಪೂರ್ಣ, ಇಂಡಾಫ್, ಶಕ್ತಿ, ಕಾವೇರಿ ಮುಂತಾದ ಅಧಿಕ ಇಳುವರಿ ನೀಡುವ ಉತ್ತಮ ತಳಿಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯುವರು. ಖುಷ್ಕಿ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವ ರಾಗಿ ಬೆಳೆ ಜೊತೆಗೆ ಐದಾರು ಸಾಲಿಗೆ ಒಂದರಂತೆ ಅಲಸಂದೆ, ಅವರೆ, ತೊಗರಿ, ಉದ್ದು, ಹುಚ್ಚೆಳ್ಳು, ಹರಳು ಮೊದಲಾದ ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು 'ಸಾಲು' ಬಿಡುವುದಿದೆ. ತಾಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ೨೦೦೭-೦೮ರ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳಂತೆ ೧೪,೦೯೯ ಹೆಕ್ಟೇರು ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಈ ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಯಲಾಗಿದ್ದು ಜಿಲ್ಲೆಯ ರಾಗಿ ಬೆಳೆಯುವ ಪ್ರಮುಖ ತಾಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿದ್ದು, ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿದೆ. ರಾಗಿಹುಲ್ಲು ಜಾನುವಾರುಗಳಿಗೆ ಪ್ರಮುಖ ಆಹಾರವಾಗಿ ಹಾಗೂ ಕಾಗದದ ಕೈಗಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಕಚ್ಚಾ ವಸ್ತುವಾಗಿಯೂ ಬಳಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಬತ್ತ : ಪ್ರಮುಖ ಆಹಾರ ಹಾಗೂ ನೀರಾವರಿ ಬೆಳೆಯಾದ ಬತ್ತವನ್ನು ಮಳೆ, ನಾಲೆ, ಕೆರೆ ಮತ್ತು ಬಾವಿಗಳ ನೀರಿನ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಮರಳು ಮಿಶ್ರಿತ ಮಣ್ಣು, ಎರೆಮಣ್ಣು ಮುಂತಾದ ಬಗೆಯ ಮಣ್ಣುಗಳಲ್ಲೂ ಬತ್ತವನ್ನು ಬೆಳೆಯಬಹುದು. ಜೂನ್ ಮತ್ತು ಜುಲೈನಲ್ಲಿ ಬಿತ್ತನೆ ಮಾಡಿ ಮುಂಗಾರು ಬೆಳೆಯನ್ನೂ, ಜನವರಿ ಅಥವಾ ಫೆಬ್ರವರಿಯಲ್ಲಿ ಬಿತ್ತನೆ ಮಾಡಿ ಹಿಂಗಾರು ಅಥವಾ ಬೇಸಿಗೆ ಬೆಳೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಬಹಳ ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ತಾಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ೬೦ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ತಳಿಗಳು ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿವೆ. ಬಂಗಾರ ಸಣ್ಣ, ಬಂಗಾರ ಕೋವಿ, ಬಂಗಾರ-ಕಡ್ಡಿ, ರತ್ನಚೂಡಿ, ಹಾಲುಬ್ಬಲು, ಬರಬತ್ತ, ಜೇನುಗೂಡು ಮುಂತಾದ ತಳಿಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಮೇಲೆ ಹೆಸರಿಸಿದ ತಳಿಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಐ.ಆರ್.೨೦, ಐ.ಆರ್.೬೪, ಜಯ, ಮಧು, ಸೋನಾ ಮಸೂರಿ, ಪುಷ್ಪಾ ಮುಂತಾದ ಸುಧಾರಿತ ತಳಿಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇಲ್ಲಿಯೂ ಎರಚುವ ಹಾಗೂ ನಾಟಿಮಾಡುವ ಪದ್ಧತಿಗಳಿವೆ. ತಾಲೂಕಿನ ನೂರಾರು ಕೆರೆಕಟ್ಟಿಗಳ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟು ಪ್ರದೇಶ ಮತ್ತು ಹಾರಂಗಿ ನಾಲಾ ನೀರಾವರಿ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ೨೦೦೭-೦೮ರ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳ ಮಾಹಿತಿಯಂತೆ ತಾಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ೫,೭೫೩ ಹೆಕ್ಟೇರ್ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಬತ್ತವನ್ನು ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಜಿಲ್ಲೆಯ ಇತರ ತಾಲೂಕುಗಳಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ ಬತ್ತ ಬೆಳೆಯುವಲ್ಲಿ ತಾಲೂಕು ಕೊನೆಯ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿದೆ.

ಮುಸುಕಿನ ಜೋಳ : ತಾಲೂಕಿನ ಪ್ರಮುಖ ವಾಣಿಜ್ಯ ಹಾಗೂ ಆಹಾರ ಬೆಳೆಯಾದ ಮುಸುಕಿನ ಜೋಳವನ್ನು ೧೯೬೦ ದಶಕಗಳಲ್ಲಿ ವಲಸೆ ಬಂದ ಟಿಬೆಟ್ಟಿಯನ್ನರು ತಾಲೂಕಿನಲ್ಲಿ (ಬೈಲುಕುಪ್ಪೆ) ಪರಿಚಯಿಸಿದರು. ಇದನ್ನು ಎರಚುವ ಮೂಲಕ ಬಿತ್ತುವರು. ಇದನ್ನು ಕೆಂಪು ಮಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯಬಹುದಾದರೂ ಕಪ್ಪು ಮಣ್ಣು ಹೆಚ್ಚು ಸೂಕ್ತ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮಳೆಯ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದರೂ ನೀರಾವರಿ ಅವಶ್ಯಕ ಶ್ರಮ ಕಡಿಮೆ ಹಾಗೂ ಬೇಗ ಬೆಳೆ ಕೈಗೆ ಸಿಗುತ್ತದೆಂದು ಕಾರಣದಿಂದ ಇದು ತಾಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಬಲುಬೇಗ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಬೆಳೆಯಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿದೆ. ಮುಸುಕಿನ ಜೋಳವನ್ನು ೧೩,೪೯೩ ಹೆಕ್ಟೇರ್ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ (೨೦೦೭-೦೮) ಬೆಳೆಯಲಾಗುತ್ತಿದ್ದು, ಮೈಸೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಮುಸುಕಿನ ಜೋಳದ ಉತ್ಪಾದನೆಯಲ್ಲಿ ಇದು ಮೊದಲ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿತ್ತು.

ಹೊಗೆಸೊಪ್ಪು : ತಾಲೂಕಿನ ಪ್ರಮುಖ ವಾಣಿಜ್ಯ ಬೆಳೆಯೆಂದೇ ಕರೆಯಲಾಗುವ ಹೊಗೆಸೊಪ್ಪು ಬೆಳೆ ೧೯೭೦ರ ದಶಕದಲ್ಲಿ ತಾಲೂಕನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿತು. ವರ್ಜೀನಿಯಾ ಹೊಗೆಸೊಪ್ಪಿನ ಉತ್ಪಾದನೆ ಹುಣಸೂರು ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಆರಂಭಗೊಂಡು ಅನಂತರ ಪಿರಿಯಾಪಟ್ಟಣ ಮತ್ತಿತರ ತಾಲೂಕುಗಳಿಗೂ ವಿಸ್ತರಿಸಿತು. ಅಗಿಯುವ ಹೊಗೆಸೊಪ್ಪು, ಬೀಡಿಹೊಗೆಸೊಪ್ಪು, ವರ್ಜೀನಿಯ ಹೊಗೆಸೊಪ್ಪು ಎಂಬ ಮೂರು ಬಗೆಗಳಿವೆಯಾದರೂ ತಾಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ವರ್ಜೀನಿಯ ಹೊಗೆಸೊಪ್ಪು ಬೆಳೆಯಲ್ಲೇ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಇದು ೧೫೦-೧೭೦ ದಿನಗಳ ಅವಧಿಯ ಬೆಳೆ. ಒಂದು ಹೆಕ್ಟೇರಿಗೆ ೧೦-೧೫ ಗ್ರಾಮ್ ಬಿತ್ತನೆಬೀಜ ಬೇಕು. ೬-೭ ವಾರದ ಸಸಿಗಳನ್ನು ೬೦ ಸೆಂ.ಮೀ. ಅಂತರದಲ್ಲಿ ನಾಟಿ ಮಾಡುವರು. ಎಲೆಗಳು ಬಲಿತು ತಿಳಿ ಹಸಿರು ಬಣ್ಣಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿದಾಗ ಗಿಡದ ತಳಭಾಗದ ಎರಡು-ಮೂರು ಎಲೆಗಳನ್ನು ಮುರಿದು ೧೩೫ ಸೆಂ.ಮೀ. ಉದ್ದದ ಬಿದಿರಿನ ಕೋಲಿಗೆ ದಾರದಿಂದ ಜೋಡಿಸಿ ಮಾಲೆ ಕಟ್ಟಿ ಹದಮಾಡುವ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ (ಬ್ಯಾರನ್) ಜೋಡಿಸಲಾಗುವುದು. ಹಳದಿಯಾಗುವ ಹಂತ, ಬಣ್ಣ ಬರುವ ಹಂತ, ಎಲೆ ಒಣಗುವ ಹಂತ ಮತ್ತು ಎಲೆಯ ದಂಟು ಒಣಗುವ ಹಂತಗಳಿಗನುಸಾರವಾಗಿ ಉಷ್ಣಾಂಶವನ್ನು ಒದಗಿಸಲಾಗುವುದು. ಅಂತಿಮ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ದಂಟುಗಳು ಒಣಗುವವರೆಗೂ ಉಷ್ಣತೆ ೬೦° ಫ್ಯಾ.ಗಿಂತ ಕಡಿಮೆಯಾಗದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುವುದು. ಅನಂತರ ದರ್ಜೆಗನುಗುಣವಾಗಿ ಹೊಗೆಸೊಪ್ಪನ್ನು ವಿಂಗಡಿಸಿ ಬೇಲು ಮಾಡಿ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಗೆ ಕಳಿಸಲಾಗುವುದು. ಒಂದು ಹೆಕ್ಟೇರಿಗೆ ಸರಾಸರಿ ೭೫೦ ರಿಂದ ೧,೦೦೦ ಕೆ.ಜಿ. ಹದಮಾಡಿದ ಹೊಗೆಸೊಪ್ಪು ಇಳುವರಿ ಲಭ್ಯವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವ ತಂಬಾಕು ಉತ್ಪನ್ನ ಗುಣಮಟ್ಟದ್ದಾಗಿದ್ದು ಪ್ರಪಂಚದ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಬೇಡಿಕೆ ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದೆ. ತಾಲೂಕಿನ ೩೮,೬೬೦ ಹೆಕ್ಟೇರ್ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ (೨೦೦೭-೦೮) ಹೊಗೆಸೊಪ್ಪನ್ನು ಬೆಳೆಯಲಾಗುತ್ತಿದ್ದು, ವಿಸ್ತೀರ್ಣದಲ್ಲಿ ಇಡೀ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲೇ ಮೊದಲ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿತ್ತು.

೨೦೦೭-೦೮ರ ಮಾಹಿತಿಯಂತೆ ಇತರ ಆಹಾರೇತರ ಬೆಳೆಗಳಾದ ಕಬ್ಬು ೧೯೦ ಹೆಕ್ಟೇರ್ ಹಾಗೂ ಹತ್ತಿಯನ್ನು ೧೦೮ ಹೆಕ್ಟೇರ್ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ದ್ವಿದಳ ಧಾನ್ಯಗಳಾದ ಕಡಲೆ ೧೫೦ ಹೆ. ತೊಗರಿ ೧೧೮ ಹೆ. ಇತರೆ ದ್ವಿದಳ ಧಾನ್ಯಗಳು ೨೦,೩೧೭ ಹೆ. ಒಟ್ಟು ೨೦,೫೮೫ ಹೆಕ್ಟೇರ್‌ಗಳಲ್ಲೂ; ಎಣ್ಣೆ ಕಾಳುಬೆಳೆಗಳಾದ ನೆಲಗಡಲೆ ೧೩ ಹೆ. ಸೂರ್ಯಕಾಂತಿ ಆರು ಹೆಕ್ಟೇರು ಹಾಗೂ ಇತರೆ ಎಣ್ಣೆಕಾಳು ಬೆಳೆ ೨,೭೧೩ ಹೆಕ್ಟೇರ್‌ಗಳಲ್ಲೂ ಒಟ್ಟು ಎಣ್ಣೆಕಾಳುಗಳನ್ನು ೨,೭೩೪ ಹೆಕ್ಟೇರುಗಳಲ್ಲೂ ಒಟ್ಟು ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ೫೨೨ ಹೆಕ್ಟೇರುಗಳಲ್ಲೂ, ೪೨೨ ಹೆಕ್ಟೇರುಗಳಲ್ಲಿ ತರಕಾರಿ ಬೆಳೆಗಳನ್ನೂ ಬೆಳೆಯಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಗೊಬ್ಬರ ಬಳಕೆ : 'ಯಡ್ನ ಆರಂಭ ಗೊಬ್ಬರದಲ್ಲಿ' ಎನ್ನುವ ಹಾಗೆ ಯಾವುದೇ ಬೆಳೆಗೂ ಸತ್ವಪೂರ್ಣವಾದ ಗೊಬ್ಬರದ ಬಳಕೆ ಅತ್ಯವಶ್ಯಕ. ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಜಾನುವಾರುಗಳ ಸಗಣೆ ಮತ್ತಿತರ ಕಸಕಡ್ಡಿಗಳಿಂದ ಕಾಂಪೋಸ್ಟ್ ಗೊಬ್ಬರವನ್ನು ತಯಾರಿಸಿ ಬೆಳೆಗೆ ಬಳಸಿ ಉತ್ತಮ ಇಳುವರಿ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ತಿಪ್ಪೆಗೊಬ್ಬರವನ್ನು ಬಳಸಿ ಬೆಳೆದ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳ ಬಳಕೆಯಿಂದ ಯಾವುದೇ ರೋಗ-ರುಜಿನಗಳು ಬಾರದೇ ಅದೊಂದು ಸತ್ವಪೂರ್ಣ ಆಹಾರವಾಗಿತ್ತು. ಪ್ರಸ್ತುತದಲ್ಲಿ ಇತರೆಡೆಗಳಂತೆ ತಾಲೂಕಿನಲ್ಲೂ ಅಧಿಕಪ್ರಮಾಣದ ರಾಸಾಯನಿಕ ಗೊಬ್ಬರ ಹಾಗೂ ಕ್ರಿಮಿಕೀಟಗಳ ನಾಶಕಾರಿ ಔಷಧಿಗಳನ್ನು ಬಳಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ವರ್ಷದಿಂದ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ರಾಸಾಯನಿಕಗೊಬ್ಬರಗಳ ಬಳಕೆ ಅಧಿಕಗೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಈ ಕೆಳಗಿನ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳಿಂದ ತಿಳಿಯಬಹುದು. ೨೦೦೩-೦೪ರಲ್ಲಿ ೪೦೩೫ ಟನ್ ಸಾರಜನಕ, ೧೪೨೯ ಟನ್ ರಂಜಕ, ೩೫೧೩ ಟನ್ ಪೋಟ್ಯಾಷ್ ಸೇರಿದಂತೆ ಒಟ್ಟು ೮೯೭೭ ಟನ್ ರಾಸಾಯನಿಕ ಗೊಬ್ಬರ ಬಳಕೆಯಾಗಿದ್ದರೆ, ೨೦೦೪-೦೫ರಲ್ಲಿ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಸಾರಜನಕ ೨೯೬೯ ಟನ್‌ಗಳು, ರಂಜನ ೧೯೯೯ ಟನ್‌ಗಳು, ಪೋಟ್ಯಾಷ್ ೨೮೮೮ ಟನ್‌ಗಳು, ಒಟ್ಟು ೭೮೫೬ ಟನ್‌ಗಳನ್ನು ಬಳಸಲಾಗಿತ್ತು. ತಾಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ೨೦೦೮-೦೯ ರ ಮಾಹಿತಿಯಂತೆ ರಾಸಾಯನಿಕ ಗೊಬ್ಬರಗಳ ವಿತರಣೆ ಹೀಗಿದ್ದಿತು : ಸಾರಜನಕ ೫,೯೮೮ ಟನ್‌ಗಳು, ರಂಜಕ ೪,೩೮೮ ಟನ್‌ಗಳು, ಪೋಟ್ಯಾಷ್ ೫,೯೩೨ ಟನ್‌ಗಳು, ಎಲ್ಲಾ ಸೇರಿ ಒಟ್ಟು ೧೬,೩೦೮ ಟನ್‌ಗಳನ್ನು ರಾಸಾಯನಿಕ ಗೊಬ್ಬರಗಳನ್ನು ಬಳಸಲಾಗಿತ್ತು.

ಆಧುನಿಕ ವ್ಯವಸಾಯದಲ್ಲಿ ತಾಂತ್ರಿಕತೆ ಹಾಗೂ ಫಸಲುಗಳಿಗೆ ತಗಲುವ ರೋಗ ರುಜಿನಗಳಿಗೆ ಪರಿಹಾರ ಒದಗಿಸುವಲ್ಲಿ ಕೃಷಿ ಇಲಾಖೆಯ ಪಾತ್ರ ಪ್ರಮುಖವಾದುದಾಗಿದೆ. ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ರೈತರಿಗೆ ಉಚಿತವಾಗಿ ಸಿಗುವ ಬಿತ್ತನೆ ಬೀಜ, ಔಷಧಿ, ಗೊಬ್ಬರ ಹಾಗೂ ಉಪಕರಣಗಳನ್ನು ರೈತರಿಗೆ ತಲುಪಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ತೋಟಗಾರಿಕೆ ಹಾಗೂ ರೇಷ್ಮೆ ಇಲಾಖೆಗಳು ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸಿ, ರೈತರಿಗೆ ಅಗತ್ಯ ಮಾಹಿತಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಿವೆ. ತಾಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಕೃಷಿ ತರಬೇತಿ ಶಾಲೆಗಳು ಹಾಗೂ ಕೃಷಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಸೌಲಭ್ಯಗಳು ಜಿಲ್ಲಾ ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಲಭ್ಯವಿದೆ.

ತೋಟಗಾರಿಕೆ : ರಾಜ್ಯದ ಇತರ ತಾಲೂಕುಗಳಂತೆಯೇ ಈ ತಾಲೂಕಿನಲ್ಲೂ ತೋಟಗಾರಿಕೆ ಹಾಗೂ ಫಲ ಉತ್ಪಾದನೆಗೆ ಫಲವತ್ತಾದ ಮಣ್ಣು, ಯೋಗ್ಯವಾದ ಭೂಮಿ, ಅನುಕೂಲವಾದ ಹವಾಗುಣ ಹಾಗೂ ಮಳೆ ಮತ್ತು ಇತರೆ ನೀರಾವರಿ ಸೌಲಭ್ಯಗಳಿವೆ. ಹಲಸು, ಬಾಳೆ, ಮಾವು, ಕಿತ್ತಳೆ, ನಿಂಬೆ, ದ್ರಾಕ್ಷೆ, ಸಪೋಟ, ಸೀಬೆ, ಅನಾನಸ್ ಮತ್ತು ಪರಂಗಿ ತಾಲೂಕಿನ ಮುಖ್ಯ ಹಣ್ಣಿನ ಬೆಳೆಗಳು. ತೋಟಗಾರಿಕೆ ಇಲಾಖೆ, ತೋಟ ಹಾಗೂ ಹಣ್ಣು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಆದ್ಯತೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಗಣನೀಯ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಹಣ್ಣಿನ ತೋಟಗಳು ವಿಸ್ತಾರಗೊಂಡಂತೆ ತಾಲೂಕಿನಲ್ಲೂ ಫಲ ಉತ್ಪಾದನೆ ಅಧಿಕಗೊಂಡಿವೆ. ಹಣ್ಣಿನ ತೋಟಗಳ ವಿಸ್ತೀರ್ಣ ಮತ್ತು ಹಣ್ಣುಗಳ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಬಗ್ಗೆ ನಿಖರವಾದ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳು ದೊರೆಯುವುದು ಕಷ್ಟ. ಇವುಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಅಡಕೆ, ವೀಳ್ಯದೆಲೆಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ೨೦೦೭-೦೮ರ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ತಾಲೂಕಿನ ಒಟ್ಟು ೪೨೨ ಹೆಕ್ಟೇರು ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ತರಕಾರಿಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯಲಾಗಿತ್ತು.

ತೆಂಗು : ಕರ್ನಾಟಕದ ಅತಿಮುಖ್ಯ ಬಹುವಾರ್ಷಿಕ ಬೆಳೆ. ಇದು ರಫ್ತು ಮಾಡುವ ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖವಾದದ್ದೆನಿಸಿದೆ. ರಾಜ್ಯದಂತೆಯೇ ತಾಲೂಕಿನಲ್ಲೂ ತೆಂಗನ್ನೇ ಪೂರ್ಣ ಬೆಳೆಯಾಗಿ ಕೃಷಿ ಮಾಡುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಪ್ರತಿ ಮನೆಯಲ್ಲೂ ಒಂದೆರಡು ತೆಂಗಿನ ಗಿಡಗಳನ್ನು ತೋಟದಂಚು, ಬೇಲಿ ಪಕ್ಕ ಮುಂತಾದ ಸ್ಥಳಾವಕಾಶವಿರುವೆಡೆಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲ ನೆಡುವುದರಿಂದ ಇದರ ವಿಸ್ತೀರ್ಣವನ್ನು ನಿಖರವಾಗಿ ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಸುಮಾರು ೪೦-೫೦ ಸಸಿಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಎಕರೆ ಪ್ರದೇಶ ಅಗತ್ಯವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿ ವಿಸ್ತೀರ್ಣವನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಬಹುದು. ತೆಂಗು ಸುಮಾರು ೬೦ ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಫಲ ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಇದರ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಭಾಗವೂ ಉಪಯುಕ್ತ. ಕಾಯಿ, ಜುಂಗು (ನಾರು) ಚಿಪ್ಪು, ಹೊಂಬಾಳೆ, ಎಲೆ ಮತ್ತು ಕಾಂಡಭಾಗಗಳ ವಿವಿಧ ಉತ್ಪನ್ನಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನಜೀವನದ ನಿತ್ಯಬಳಕೆಯಲ್ಲಿ ಉಪಯುಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಎಳನೀರು, ತೆಂಗಿನಕಾಯಿ, ಚಿಪ್ಪು, ಕೊಬ್ಬರಿಎಣ್ಣೆ ಮತ್ತು ಹಿಂಡಿ, ಜುಂಗಿನಿಂದಚಾಪೆ, ಜಮಖಾನೆ, ಹಗ್ಗಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸುವುದಿದೆ. ಅದರ ಪುಡಿಯು ಹಾಸಿಗೆ, ದಪ್ಪರಟ್ಟು ಮತ್ತು ಉರುವಲಾಗಿ ಉಪಯುಕ್ತವೆನಿಸಿದೆ. ಚಿಪ್ಪು ಪಾತ್ರೆಯಾಗಿ, ಸೌದೆಯಾಗಿ, ಚಿತ್ರಕೌಶಲ ವಸ್ತುಗಳಿಗಾಗಿ, ದಂತಚೂರ್ಣ ಮತ್ತು ಪೊಟ್ಯಾಷ್ ಗೊಬ್ಬರಕ್ಕಾಗಿ ಉಪಯುಕ್ತವಾಗುತ್ತಿದೆ. ತೆಂಗಿನ ರಸದಿಂದ ನೀರಾ, ಬೆಲ್ಲ, ಕೆಂಪು ಸಕ್ಕರೆ, ಹೆಂಡ, ಸಾರಾಯಿ ಮತ್ತು ವಿನಿಗರ್ ಉತ್ಪನ್ನ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ತೆಂಗಿನ ಗರಿಗಳು, ಮಾಡು ಹೊದಿಕೆ, ತಟ್ಟೆ, ಮರಡು ಮತ್ತು ಪೊರಕೆಗಳಿಗೆ ಉಪಯುಕ್ತ. ಬಿದ್ದ ಹೊಂಬಾಳೆಗಳೂ, ಎಲೆಯ ಬುಡ, ಗೊಂಚಲು ತಾಳುಗಳೂ ಉತ್ತಮ ಸೌದೆ ಹಾಗೂ ಮರದ ಕಾಂಡದಿಂದ ತೊರೆ ತೀರು ತಯಾರಿಸಬಹುದು. ಕರ್ನಾಟಕದಂತೆ ತಾಲೂಕಿನಲ್ಲೂ ಈ ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯಲ್ಲೂ ತೆಂಗಿನ ಉಪಯೋಗವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿದೆ.

ನೀರಾವರಿ

ಐತಿಹಾಸಿಕ ಬೆಳವಣಿಗೆ : ಬೇಸಾಯಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗುವ ನೀರನ್ನು ಕೃತಕ ರೀತಿ ಸರಬರಾಜು ಮಾಡುವ ವಿಧಾನವೇ ನೀರಾವರಿ. ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಮಳೆ ನೀರನ್ನು ಮಾತ್ರ ಆಶ್ರಯಿಸದೆ ಇತರ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಮೂಲಗಳಾದ ನದಿ, ಸರೋವರ, ಕೆರೆ, ಬಾವಿ ಮುಂತಾದವುಗಳಿಂದ ನೀರನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದು ನೀರಾವರಿಯ ಉದ್ದೇಶ. ಪಿರಿಯಾಪಟ್ಟಣ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಕೊರಗಲ್ಲು ಎಂಬಲ್ಲಿ ೧೮೩೯ರಲ್ಲಿ ಹಿರಿಹಲೆಯ ನಾಯಕ ಮತ್ತು ಚಿಕ್ಕಹಲೆಯನಾಯಕ ಸೋದರರು ದೇವರಕೆರೆಯನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿ ನೀರಾವರಿ ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ ವಿಷಯ ತಾಲೂಕಿನ ಶಾಸನದಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಗೊಂಡಿದೆ. ವೀರದೇವರು ಎಂಬುವನು ತಾಲೂಕಿನ ಸನ್ಯಾಸಿಪುರ ಎಂಬಲ್ಲಿ 'ವೀರಾಂಬುಧಿ' ಕೆರೆಯನ್ನು ೧೮೫೮ರಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಿಸಿರುವ ಮಾಹಿತಿ ತಾಲೂಕಿನ ತಾಮ್ರ ಶಾಸನದಲ್ಲಿದೆ. ಸಿಂಗಾರಿತೋಟದ ಕೆರೆಯನ್ನು ಚಿಕ್ಕಪುರ ಎಂಬಲ್ಲಿ (೧೮ನೆಯ ಶತಮಾನ)ದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಸಿರುವ ವಿಷಯ ಬೆಟ್ಟದಪುರ ಶಾಸನದಲ್ಲಿದೆ. ಗಳಗನ ಕೆರೆ ಮುಂತಾದ ಹಲವಾರು ಕೆರೆಗಳ ಹೆಸರು ಶಾಸನಗಳಲ್ಲಿ ನಮೂದಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ.

ಚಂಗಾಳ್ಳನಾಡಿನ ಕವಿಯಾದ ದೇವಪ್ಪ ತನ್ನ 'ರಾಮ ವಿಜಯ' (೧೮ ಶತಮಾನ) ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಪಿರಿಯಾಪಟ್ಟಣದ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಂದಿನ ರಾಜಮಹಾರಾಜರುಗಳು ನೀರಾವರಿಗಾಗಿ ನಿರ್ಮಿಸಿದ ಹೊಳೆ, ಕೆರೆ, ಬಾವಿ, ಕೊಳ, ನೀರಿನ ಗುಳಿ, ನೀರಿನ ಹೊಂಡ, ಕಾಲುವೆ, ಹೂವಿನ ಕೊಳ, ಸರೋವರ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಹೆಸರಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಜೊತೆಗೆ ನದಿಯ ಎಡಬಲಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಲುವೆಗಳನ್ನು ತೋಡಿ ನದಿಯ ನೀರನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡು ಭತ್ತ ಹಾಗೂ ಕಬ್ಬನ್ನು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನೂ ನೀರು ತುಂಬಿದ ಗದ್ದೆಗಳು, ಗದ್ದೆಯಲ್ಲಿ ಸೊಂಪಾಗಿ ಬೆಳೆದು ಬಳಕುತಿದ್ದ ತೆನೆಗಳು, ಅವುಗಳನ್ನು ತಿನ್ನಲು ಬಂದ ಪಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ಓಡಿಸಲು ಗದ್ದೆಯೊಳಗೆ ಹಾಕಿದ್ದ ಅಟ್ಟಣೆಗಳಿಂದ, ಗೊಲ್ಲರ ಹೆಂಗಸರು ಕವಣೆಯ ಸಹಾಯದಿಂದ ಓಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಂತಹ ವಿವರಗಳು ಲಭಿಸುತ್ತವೆ.

ಮುಖ್ಯವಾದ ನೀರಾವರಿ ವಿಧಾನಗಳಲ್ಲಿ ಬಾವಿ ನೀರಾವರಿಯೂ ಒಂದಾಗಿದೆ. ಈ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನೊದಗಿಸುವ ಬಹುಪಾಲು ಶಾಸನಗಳು ತಾಲೂಕಿನಲ್ಲಿವೆ. ತಿಪ್ಪಶೆಟ್ಟಿ ಎಂಬುವವನು ಚಿಕ್ಕಹೊನ್ನೂರು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ 'ತಟಾಕ' ಹಾಗೂ ಬಾವಿಯನ್ನು (೧೪೨೩) ನಿರ್ಮಿಸಿದ ವಿಷಯ ಚಿಕ್ಕಹೊನ್ನೂರ ಶಾಸನದಲ್ಲೂ, ಮಲ್ಲಣ್ಣನ ಮಗ ನಂಜುಂಡಶೆಟ್ಟಿ ಎಂಬುವವನು ಕಂಪಲಪುರದಲ್ಲಿ ಗಂಗಾಬಾವಿ ತೋಡಿಸಿದ (೧೮೮೭) ಮಾಹಿತಿ ತಾಲೂಕಿನ ಕಂಪಲಾಪುರದ ಶಾಸನದಲ್ಲೂ ಉಲ್ಲೇಖಗೊಂಡಿದೆ. ಕೆರೆ, ಬಾವಿ, ಕಪಿಲೆ, ಕಾಲುವೆಗಳೇ ಮುಂತಾದ ಜಲ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿ, ಸಂರಕ್ಷಿಸಿ ಅವುಗಳಿಂದ ಅಂದಿನ ಕೃಷಿಯನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪಡಿಸಿರುವ ನಿದರ್ಶನಗಳು ತಾಲೂಕಿನ ಹತ್ತಾರು ಶಾಸನಗಳಲ್ಲಿ ಲಭಿಸುತ್ತವೆ. ಸುಗಂಧಶಾಲಿ, ರಾಜಶಾಲಿ, ರಾಜಾನ್ಯ, ರಕ್ತಶಾಲಿ, ಗಂಧಶಾಲಿ, ಮಹಾಶಾಲಿ ಮೊದಲಾದ ಬತ್ತದ ತಳಿಗಳನ್ನು ಶಾಸನಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಸರಿಸಲಾಗಿದೆ. ತಾಲೂಕಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಕೆಲವು ಗದ್ದೆಗಳ ಹೆಸರುಗಳು

ಹೀಗಿವೆ : ಕೂರಲ್ಲು ಗದ್ದೆ(೧೩೩೯), ದೊಡ್ಡ ಬೇಲಾಳು ಗದ್ದೆ(೧೩೬೪), ಹಳಗನ ಹಳ್ಳಿಯ ಚತುಸ್ಸೀಮೆ ಗದ್ದೆ(೧೩೩೮), ಚಿಕ್ಕರೆ ಗದ್ದೆ(೧೪ನೆಯ ಶತಮಾನ), ಕೂರಲ್ಲು ಗದ್ದೆ(೧೪೫೯), ಚಿಕ್ಕಪುರ ಗದ್ದೆ(೧೬ನೆಯ ಶತಮಾನ) ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಶಾಸನಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಸರಿಸಲಾಗಿದೆ. ತಾಲೂಕಿನದ್ದು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮಳೆ ಅವಲಂಬಿತ ಕೃಷಿ ಪದ್ಧತಿಯಾದರೂ ಫಲವತ್ತಾದ ಭೂಮಿ ಹಾಗೂ ಹಲವಾರು ಕೆರೆಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ರಾಜಮಹಾರಾಜರುಗಳು ನಿರ್ಮಿಸಿರುವುದರಿಂದ ನೀರಾವರಿಗೂ ಒಳಪಟ್ಟ ಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ಶಾಸನ ಹಾಗೂ ಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಪಿರಿಯಾಪಟ್ಟಣದ ಅರಸನಕೆರೆ, ದೊಡ್ಡಕೆರೆ, ಹಿಟ್ಟನಹಳ್ಳಿಯ ಬೊಮ್ಮರಸನ ಕೆರೆ, ಲಿಂಗಾಪುರದ ಗುಂಡುಪಟ್ಟಣಕೆರೆ ಮುಂತಾದ ಕೆರೆಗಳ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಲಾಗಿದೆ. ತಾಲೂಕು, ಮಲೆನಾಡಿನ ಮಗ್ಗುಲಲ್ಲಿದ್ದು ಹೆಚ್ಚು ಮಳೆ ಬೀಳುವುದರಿಂದ ಕೆರೆ ಕಟ್ಟಿಗಳು ತುಂಬಿ ವ್ಯವಸಾಯ ಹಾಗೂ ಜನ-ಜಾನುವಾರುಗಳ ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನ ಅಗತ್ಯವನ್ನು ಪೂರೈಸುತ್ತಿವೆ.

ಪಿರಿಯಾಪಟ್ಟಣ ತಾಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ೧೩ ದೊಡ್ಡಕೆರೆ ಹಾಗೂ ೩೮೭ ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ಕೆರೆ ಕಟ್ಟಿಗಳಿವೆ. ಮಾಕೋಡಿನ ಚಿಕ್ಕರೆ, ದೊಡ್ಡಕೆರೆ ; ವೆಂಕಟೇಗೌಡಕೊಪ್ಪಲಿನ ವಡ್ಡರ ಕೆರೆ, ಮೊಗೆಕೆರೆ ; ಭೋಗನಹಳ್ಳಿಯ ಬೆಳ್ಳಿಕೆರೆ, ಕಿಟ್ಟಿರೆ ; ತಂದೆಗುಡಿಕೊಪ್ಪಲು ಗ್ರಾಮದ ನಾಗಪ್ಪನಕಟ್ಟೆ ; ಅತ್ತಿಗೋಡಿನ ಹಾರನಕಟ್ಟೆ, ಸಂಗರಶೆಟ್ಟಿಹಳ್ಳಿಯ ಹೊಸಕೆರೆ ; ಕಣಗಾಲಿನ ದೊಡ್ಡಕೆರೆ, ಹೊಸಕೆರೆ ; ಹರೀನಹಳ್ಳಿಯಕುಳ್ಳೇಗೌಡನ ಕೆರೆ ; ಕೊಣಸೂರಿನ ದೊಡ್ಡಕೆರೆ ; ಚಿಕ್ಕರೆ ಗ್ರಾಮದ ದೊಡ್ಡಕೆರೆ ; ಹೆಗ್ಗಡಕೊಪ್ಪಲಿನ ದೇವರಕೊಳ ; ಹರಿಲಾಪುರದ ಮೊಗೆಕೆರೆ, ವದ್ದಿ ; ಸೀಗಡಿಕಟ್ಟಿಯ ಕುಂಟಕಟ್ಟೆ ; ಗಂಗೂರಿನ ಚಿಕ್ಕರೆ, ಹಳಸೆಟ್ಟಿಕೆರೆ ; ಬೆಟ್ಟದತುಂಗದ ಸಂತೆಕೆರೆ ; ಪೂನಾಡಹಳ್ಳಿಯ ಮೊಗೆಕೆರೆ ; ಶಾನುಭೋಗನಹಳ್ಳಿಯ ಹಾರಂಗಿ ನಾಲೆ ; ಸುರಗಹಳ್ಳಿಯ ಚನ್ನಪ್ಪಯ್ಯನ ಕೆರೆ ; ಚಾಮರಾಯನ ಕೋಟೆಯ ಹಂದಿಕೆರೆ ; ರಾಜನ ಬಿಳುಗುಲಿಯ ದೊಡ್ಡಕೆರೆ ; ಹಲಗನ ಹಳ್ಳಿಯ ಹಿರಿಕೆರೆ, ಸೂಳಿಕೆರೆ, ಹುಣಸೇ ಕೊಪ್ಪಲಿನ ಹನುಮಮ್ಮನ ಕೆರೆ ; ಆನಿವಾಳಿನ ದೊಡ್ಡಕೆರೆ, ಮುತ್ತೂರು ಕಾಲೋನಿಯ ಗುಂಡುಪಟ್ಟಣ ಕೆರೆ ; ಮುತ್ತೂರಿನ ದೊಡ್ಡಕೆರೆ ; ಲಿಂಗಾಪುರದ ಗುಂಡುಪಟ್ಟಣ ಕೆರೆ ; ಆಯಿರಬೀಡಿನ ಮಂಚದೇವನ ಕೆರೆ, ಸುಳುಗೋಡಿನ ಸಿಂಗನಕಟ್ಟೆ; ಕೋಗಿಲವಾಡಿಯ ಕೋಗಿಲೆ ಕಟ್ಟೆ ; ಕುಡುಕೂರಿನ ಬೋಳಸೆಟ್ಟಿಕೆರೆ ; ನಂದೀಪುರದ ಹೆಬ್ಬಾಗಿಲಿನ ದೊಡ್ಡಕೆರೆ ; ಕಂಪಲಾಪುರದ ಸುಂಡಕೆರೆ ; ಮಾಕೋಡು ಶೆಟ್ಟಿಯ ದೊಡ್ಡಕೆರೆ ; ಮಲಗನ ಕೆರೆಯ ಹೊಸಕೆರೆ ; ತಾತನಹಳ್ಳಿಯ ಮೊಗೆಕೆರೆ ; ನೀಲಂಗಾಲಶೆಟ್ಟಿಹಳ್ಳಿಯ ದೊಡ್ಡಕೆರೆ ; ಬೋರೆಹೊಸಹಳ್ಳಿಯ ಗೌಡನಕಟ್ಟೆ ; ಬಸಲಾಪುರದ ಹೊಲಗಟ್ಟೆ ; ಜವನೀ ಕುಪ್ಪೆಯ ಗುರುಕೆಕಟ್ಟು ; ಕಿರುನೆಲ್ಲಿಯ ಚಿಕ್ಕರೆ, ದೊಡ್ಡರೆ ; ಅಸ್ವಾಳಿನ ಕಲ್ಲೆರೆ ; ರಾವಂದೂರು ದೊಡ್ಡ ಕೊಪ್ಪಲಿನ ಕಳ್ಳನ ಕಟ್ಟೆ ; ದೊಡ್ಡಬೇಲಾಳಿನ ಹೊಸಕೆರೆ ; ಸುಂಡವಾಳಿನ ಹೊಡಕೆಕಟ್ಟೆ ; ಮಾಕನಹಳ್ಳಿಪಾಳ್ಯದ ಕೆಂಪಿಕೆರೆ ; ರಾವಂದೂರು ಹೊಸಹಳ್ಳಿಯ ಮೊಗೆಕೆರೆ ; ಮಾಕನಹಳ್ಳಿಯ ತೆಂಗಿನಕಟ್ಟೆ; ಬಾವಲಾಳು ಗ್ರಾಮದ ದೊಂಬರಕಟ್ಟೆ ; ಅರೇನಹಳ್ಳಿಯ ಹೊಸಕಟ್ಟೆ ; ದೊಡ್ಡೇಗೌಡನ ಕೊಪ್ಪಲಿನ ಮುದ್ದನಕಟ್ಟೆ ;

ಮರದೂರು ಕೊಪ್ಪಲಿನ ಹೊನ್ನೆಕಟ್ಟೆ ; ನವಿಲೂರಿನ ಮರಕಟ್ಟೆಕೆರೆ ; ಕೆಂಗ ದಾಸೇಗೌಡನ ಕೊಪ್ಪಲಿನ ಕೆಂಗಟ್ಟೆ ; ಮೂಡಲು ಕೊಪ್ಪಲಿನ ಮೂಡಲು ಕೊಪ್ಪಲು ಕೆರೆ ; ಸಿಂಗಿಗೌಡನಕೊಪ್ಪಲಿನ ಚಿಕ್ಕೆರೆ ಕಟ್ಟೆ ; ಕೆಂಪೇಗೌಡನ ಕೊಪ್ಪಲಿನ ಕಾಡಗಂಜಿ ಕೆರೆ ; ಕಿತ್ತೂರಿನ ಕಿತ್ತೂರಮ್ಮನ ಕೆರೆ ; ಚನ್ನಕೇಶವಪುರದ ಹುಲಿಬಸಪ್ಪನ ಕೆರೆ ; ಆಯಿತನ ಹಳ್ಳಿಯ ದೊಡ್ಡಕೆರೆ ; ಹಿಟ್ಟಳ್ಳಿಯ ಬೊಮ್ಮರಸನ ಕೆರೆ, ಮುಂತಾದವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಉದಾಹರಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಪ್ರಮುಖ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳು : ತಾಲೂಕಿನ ಪ್ರಮುಖ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳು ಈ ಕೆಳಕಂಡಂತಿವೆ.

ಕರಡಿಲಕ್ಕನ ಕೆರೆಯ ಬೃಹತ್ ಏತ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆ : ಪಿರಿಯಾಪಟ್ಟಣ ತಾಲೂಕಿನ ಹಾರ್ನಳ್ಳಿ ಹೋಬಳಿಯ ದೊಡ್ಡ ಕಮರಹಳ್ಳಿ ಹಾಗೂ ಚನ್ನಕೇಶವಪುರದ ಗಡಿ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ವಿಶಾಲವಾದ ಕರಡಿಲಕ್ಕನಕೆರೆ ಇದೆ. ೧೯೬೦ರಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರವು ಪಿರಿಯಾಪಟ್ಟಣ ಹಾಗೂ ಅರಕಲಗೂಡು ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಸಾವಿರಾರು ಎಕರೆ ಜಮೀನಿಗೆ ನೀರೊದಗಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಈ ಕೆರೆಗೆ ಏತ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ರೂಪಿಸಿದೆ. ೧೯೯೨ರಲ್ಲಿ ೮೬ ಲಕ್ಷ ರೂ. ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿ ಕಾಮಗಾರಿಯ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಚಾಲನೆ ನೀಡಿದೆ. ಪ್ರಸ್ತುತ ಪ್ರಥಮಹಂತದ ಕಾಮಗಾರಿ ಪೂರ್ಣಗೊಂಡಿದ್ದು, ಎರಡನೆಯ ಹಂತದ ಕಾಮಗಾರಿಯು ೩೦ಕೋಟಿ ರೂ. ವೆಚ್ಚದಲ್ಲಿ ಪ್ರಗತಿಯಲ್ಲಿದೆ.

ಸುಮಾರು ೮೦ ಕೋಟಿ ರೂ. ವೆಚ್ಚದ ಈ ಯೋಜನೆಯು ಬೃಹತ್ ನೀರಾವರಿ ಇಲಾಖೆಯ ಮಹತ್ವದ ಯೋಜನೆಯಾಗಿದೆ. ಈ ಕರಡಿಲಕ್ಕನ ಕೆರೆ ಏತನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆ ಪಿರಿಯಾಪಟ್ಟಣ ತಾಲೂಕಿನ ೨೬,೦೦೦ ಹಾಗೂ ಅರಕಲಗೂಡು ತಾಲೂಕಿನ ೪,೦೦೦ ಎಕರೆ ಜಮೀನಿಗೆ ಮುಂಗಾರು ಹಾಗೂ ಹಿಂಗಾರು ಬೆಳೆಗೆ ನೀರಾವರಿ ಪ್ರಯೋಜನ ದೊರೆಯಲಿದೆ. ಪ್ರಥಮ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಪಿರಿಯಾಪಟ್ಟಣ ತಾಲೂಕಿನ ೯೦೦೦ ಹಾಗೂ ಅರಕಲಗೂಡು ತಾಲೂಕಿನ ೪೦೦೦ ಎಕರೆ ಸೇರಿದಂತೆ ೧೩೦೦೦ ಎಕರೆಗೆ ನೀರುಣಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಮೊದಲ ಹಂತವಾಗಿ ೨೫ ಕಿ.ಮೀ. ಕಾಲುವೆಯನ್ನು ಈಗಾಗಲೇ ನಿರ್ಮಿಸಲಾಗಿದೆ. ಹಾರಂಗಿ ಜಲಾಶಯದ ಬಲದಂಡೆಯ ನೀರನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಲುವಾಗಿ ಹಾರಂಗಿ ಬಲದಂಡೆಯ ೩.೮ ಕಿ.ಮೀ. ದೂರದ ಕರಡಿಲಕ್ಕನ ಕೆರೆಯಲ್ಲಿ ಸುಸಜ್ಜಿತ ಕಟ್ಟಡ ನಿರ್ಮಿಸಲಾಗಿದ್ದು, ೫.೮೨ ಟಿ.ಎಂ.ಸಿ. ನೀರನ್ನು ಅರೆ ನೀರಾವರಿ ಬೆಳೆಗೆ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಉದ್ದೇಶವಿದೆ.

ಕರಡಿಲಕ್ಕನ ಕೆರೆಯ ಏತನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ೬.೫೦ ಮೆಗಾವ್ಯಾಟ್ ವಿದ್ಯುತ್ ಉತ್ಪಾದನಾ ಸ್ಥಾವರವನ್ನು ನಾಲ್ಕು ಕೋಟಿ ರೂ. ವೆಚ್ಚದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಲಾಗಿದೆ. ಸುಮಾರು ೪೯ ಮೀಟರ್ ಎತ್ತರದಿಂದ ನೀರನ್ನು ಮೇಲೆತ್ತಿ ಕಾಲುವೆಗಳಿಗೆ ಪೂರೈಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈ ಕಟ್ಟಡಕ್ಕೆ ೧೭ ಕೋಟಿ ರೂ. ವೆಚ್ಚದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಾಧುನಿಕ ಯಂತ್ರೋಪಕರಣಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ಏತ ನೀರಾವರಿಯ ಪ್ರಥಮ ಹಂತದ

ಕಾಮಗಾರಿಗೆ ೬೩ ಕೋಟಿ ರೂ. ವೆಚ್ಚವಾಗಿದೆ. ಇದು ಕರ್ನಾಟಕದ ಅತ್ಯಂತ ದೊಡ್ಡ ಏತನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆ ಎಂಬ ಹಿರಿಮೆಗೂ ಪಾತ್ರವಾಗಿದೆ.

ಹಾರಂಗಿ ಬಲದಂಡೆ ನಾಲೆ : ಕಾವೇರಿಯ ಉಪನದಿಯಾದ ಹಾರಂಗಿ ನದಿಗೆ ಸೋಮವಾರಪೇಟೆ ತಾಲೂಕಿನ ಹುಲಗುಂದ ಎಂಬಲ್ಲಿ ಹಾರಂಗಿ ಅಣೆಕಟ್ಟನ್ನು ೧೯೬೪ರಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಿಸಲಾಯಿತು. ೨.೬೫೦ ಉದ್ದ ೧೮೦ ಎತ್ತರವಿರುವ ಕಟ್ಟೆಯಿಂದ ನಿರ್ಮಿಸಿರುವ ಎರಡೂ ದಂಡೆಗಳ ನಾಲೆಗಳಿಂದ ೩೦,೦೦೦ ಹೆಕ್ಟೇರ್ ಜಮೀನನ್ನು ನೀರಾವರಿಗೆ ತರಲು ೩೯.೫ ಕೋಟಿ ರೂ. ಅಂದಾಜು ವೆಚ್ಚದಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲಾಯಿತು. ಎಡ ದಂಡೆ ನಾಲೆ ಸೋಮವಾರಪೇಟೆ ಹಾಗೂ ಅರಕಲಗೋಡು ತಾಲೂಕುಗಳಿಗೆ ನೀರಾವರಿ ಸೌಕರ್ಯ ಕಲ್ಪಿಸಿದ್ದರೆ (೧೫೩ಕಿ. ಮೀ), ಬಲದಂಡೆನಾಲೆ ಪಿರಿಯಾಪಟ್ಟಣ ತಾಲೂಕಿನುದ್ದಕ್ಕೂ ಪ್ರವಹಿಸುತ್ತದೆ. ರಾಮಸ್ವಾಮಿ ಕಣಿವೆ ಸಮೀಪ ಕಾವೇರಿ ನದಿಗೆ ಮೇಲ್ಗಾಲುವೆ ನಿರ್ಮಿಸಿ ಪಿರಿಯಾಪಟ್ಟಣ, ಕೃಷ್ಣರಾಜನಗರ ಹಾಗೂ ಹುಣಸೂರು ತಾಲೂಕುಗಳಿಗೆ ನೀರಾವರಿ ಸೌಲಭ್ಯ ಕಲ್ಪಿಸಲಾಗಿದೆ. ಬಲದಂಡೆ ನಾಲೆಯಿಂದ ಮರಟಕೊಪ್ಪಲಿನ ಸಮೀಪ ಕೊಪ್ಪ ಸೀಳು ಕಾಲುವೆಯೊಂದನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿ, ಮರಟಕೊಪ್ಪಲು, ದೊಡ್ಡ ಕಮರಹಳ್ಳಿ, ಶ್ಯಾನುಭೋಗನಹಳ್ಳಿ, ಅಡಗೂರು, ಸೂಳೆಕೋಟೆ, ಚಾಮರಾಯನ ಕೋಟೆ, ಹೊನ್ನಾಪುರ, ಕಣಗಾಲು, ಕಂಬೀಪುರ, ರಾಜನ ಬೆಳಗುಲಿ ಮುಂತಾದ ಗ್ರಾಮಗಳ ಭೂಮಿಗೆ ನೀರಾವರಿ ಸೌಕರ್ಯ ಕಲ್ಪಿಸಲಾಗಿದೆ. ಜೊತೆಗೆ ಕರಡಿಲಕ್ಕನಕೆರೆ, ಸೂಳೆಕೋಟೆಕೆರೆ, ಹಂದಿಕೆರೆ, ಅಡಗೂರು ಕೆರೆ, ಅತ್ತಿಗೋಡು ಕೆರೆ, ಕಿತ್ತೂರು ಕೆರೆ ಮುಂತಾದ ಕೆರೆಗಳಿಗೂ ಹಾರಂಗಿ ನಾಲೆಯಿಂದ ನೀರಿನ ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನು ಒದಗಿಸಲಾಗಿದೆ. ೨೦೦೭-೦೮ರ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳ ಪ್ರಕಾರ ತಾಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಕಾಲುವೆಗಳಿಂದ ೬,೭೦೦ ಹೆಕ್ಟೇರ್, ಕೆರೆಗಳಿಂದ ೩,೯೦೦ ಹೆಕ್ಟೇರ್, ಬಾವಿಗಳಿಂದ ೪,೯೦೦ ಹೆಕ್ಟೇರ್, ಕೊಳವೆ ಬಾವಿಗಳಿಂದ ೩೫೮ ಹೆಕ್ಟೇರ್, ಏತನೀರಾವರಿಯಿಂದ ೯೫ ಹೆಕ್ಟೇರ್ ಎಲ್ಲಾ ಸೇರಿ ಒಟ್ಟು ೧೫,೯೫೩ ಹೆಕ್ಟೇರ್‌ರಷ್ಟು ಪ್ರದೇಶ ನೀರಾವರಿಗೊಳಪಟ್ಟಿದ್ದವು.

ಪಶುಸಂಗೋಪನೆ

ತಾಲೂಕಿನಲ್ಲೂ ಕೃಷಿ, ಆಹಾರ ಉತ್ಪಾದನೆಗಳಿಗಾಗಿ ದನ, ಎಮ್ಮೆ, ಕುರಿ, ಮೇಕೆ, ಹಂದಿ ಹಾಗೂ ಕೋಳಿಗಳನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ದನಗಳನ್ನು ಸಾಕಲೆಂದೇ ಈ ತಾಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನು ಹುಲ್ಲುಗಾವಲಾಗಿ ಉಳಿಸಿದ್ದರು. ಅವುಗಳೆಂದರೆ ಗರಿಗುಡ್ಡಕಾವಲು, ಗೊಬ್ಬಳಿಕಾವಲು, ರಾಶಿಮರಟಕಾವಲು, ನವಿಲುಕೋಡಿಕಾವಲು, ಚನ್ನಕಲ್‌ಕಾವಲು, ಹಸುವಿನ ಕಾವಲು, ಸೀಗೆಕೊರೆ ಕಾವಲು, ಹಂದಿಗುಡ್ಡದ ಕಾವಲು, ದೊಡ್ಡ ಹೊನ್ನೂರು ಕಾವಲು, ಮುಂತಾದವು. ಕುಡಕೂರು ಈ ತಾಲೂಕಿನ ಪ್ರಮುಖ ಗೋಶಾಲೆಯಾಗಿತ್ತು. ಇಲ್ಲಿ ದನ ಎಮ್ಮೆಗಳನ್ನು ಕರಾವಿಗೆ, ಉಳುಮೆಗೆ ಬಳಸಿಕೊಂಡರೆ, ಕುರಿ, ಆಡು, ಹಂದಿ, ಕೋಳಿಗಳನ್ನು ಸಾಕಿ ಮಾಂಸ ಪೂರೈಕೆಗೆ ಬಳಸುತ್ತಾರೆ. ಜೊತೆಗೆ

ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಮುಂದುವರೆಯಲು ಈ ಪಶುಸಂಗೋಪನೆಯನ್ನು ಜನರು ಅವಲಂಬಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಪಿರಿಯಾಪಟ್ಟಣ ತಾಲೂಕಿನ ಈ ಪ್ರಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ರೀತಿಯ ತಳಿಗಳನ್ನು ಹೊರಗಿನಿಂದ ತಂದು ಸಾಕುವುದು ರೂಢಿಯಲ್ಲಿದೆ.

ದನಗಳು : ಪಿರಿಯಾಪಟ್ಟಣ ತಾಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ದನಗಳನ್ನು ಕರಾವಳಿ ಮತ್ತು ಉಳುಮೆಗೆ ಬಳಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ದನಗಳಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ರೀತಿಯ ತಳಿಗಳನ್ನು ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ. ಅವುಗಳೆಂದರೆ, ಅಮೃತ ಮಹಲ್, ಹಳ್ಳಿಕಾರ, ಚಿತ್ರದುರ್ಗ, ಮಾದೇಶ್ವರ ಬೆಟ್ಟ, ನಾಡುದನ, ನೆಲ್ಲೂರು ಜಾತಿ, ಆರ್ಕಾಟ್‌ಜಾತಿ, ಸೇಲಂ ಜಾತಿ, ಜುನ್ನಗಡ ಜಾತಿ, ಮುಂತಾದ ತಳಿಗಳನ್ನು ಸಾಕುವರು.

ಎಮ್ಮೆಗಳು : ಪಿರಿಯಾಪಟ್ಟಣ ತಾಲೂಕಿನ ಹೆಚ್ಚೂ ಕಡಿಮೆ ಎಲ್ಲಾ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲೂ ಎಮ್ಮೆಗಳಿವೆ. ಇಲ್ಲಿ ಎಮ್ಮೆಗಳನ್ನು ಕರಾವಳಿಗೋಸ್ಕರ ಸಾಕುತ್ತಾರೆ. ಎಮ್ಮೆಗಳನ್ನು ಉಳುವುದಕ್ಕೆ ಬಳಸುವುದು ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ. ಎಮ್ಮೆಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ತಳಿಗಳಿದ್ದರೂ ಪಿರಿಯಾಪಟ್ಟಣ ತಾಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಅವೆಲ್ಲಾ ಕಂಡು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿಯ ಎಮ್ಮೆಗಳು ಸಾಧಾರಣ ಮೈಕಟ್ಟನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತವೆ. ಈ ಎಮ್ಮೆಗಳು ಕಪ್ಪು ಹಾಗೂ ಕೆಂಪು ಬಿಳುಪು ಮಿಶ್ರ ಬಣ್ಣದಿಂದ ಕೂಡಿವೆ. ಇವುಗಳ ಕೊಂಬುಗಳು ಚಿಕ್ಕವೂ ದೊಡ್ಡವೂ ಆಗಿರುತ್ತವೆ. ಇವು ದಿನಕ್ಕೆ ಎರಡರಿಂದ ನಾಲ್ಕು ಸೇರು ಹಾಲು ಹಿಂಡುತ್ತವೆ. ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬಿಸಿಲನ್ನು ತಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ.

ಕುರಿಗಳು : ತಾಲೂಕಿನಾದ್ಯಂತ ಕುರಿಗಳನ್ನು ಮಾಂಸಾಹಾರಕ್ಕಾಗಿಯೂ, ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಸಬಲರಾಗಲೂ ಸಾಕುತ್ತಾರೆ. ಈ ತಾಲೂಕಿನ ಪ್ರಮುಖ ಸಂತೆಗಳಾದ, ಹಲಗನಹಳ್ಳಿಯ ಮಂಗಳವಾರದ ಸಂತೆ ಹಾಗೂ ಕಂಪಲಾಪುರದ ಭಾನುವಾರ ಸಂತೆಗಳಲ್ಲಿ ಇವುಗಳ ವ್ಯಾಪಾರ ನಡೆಯುತ್ತವೆ. ಈ ತಾಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ತಳಿಯ ಕುರಿಗಳನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ಜಾತಿ, ಕೊಯಮತ್ತೂರು ಜಾತಿ, ಬನ್ನೂರು ಜಾತಿ ಮುಂತಾದ ತಳಿಗಳು ಪ್ರಮುಖವಾಗಿವೆ.

ಆಡು/ಮೇಕೆ: ತಾಲೂಕಿನಾದ್ಯಂತ ಆಡನ್ನು ಸಾಕುತ್ತಾರೆ. ಇವುಗಳನ್ನು ಕೆಲವರು ಮಾಂಸಕ್ಕಾಗಿ ಸಾಕಿದರೆ, ಕೆಲವರು ತಮ್ಮ ಬಡತನ ನೀಗಲು, ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಸಬಲರಾಗಲು ಸಾಕುತ್ತಾರೆ. ಇವು ಬಿಳಿ, ಕಪ್ಪು ಮತ್ತು ಮಿಶ್ರ ಬಣ್ಣಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುತ್ತವೆ. ಇವು ೨೫ ರಿಂದ ೪೦ ಅಂಗುಲ ಎತ್ತರವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದು, ೨೫ ರಿಂದ ೩೫ ಕೆ.ಜಿ. ತೂಕವಿರುತ್ತವೆ.

ಹಂದಿ : ತಾಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಹಂದಿಯನ್ನು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಸಾಕುತ್ತಾರೆ. ಇವುಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹಂದಿಚಿಕ್ಕ ಜನಾಂಗದವರು ಸಾಕುತ್ತಾರೆ. ಇವು ಬಿಳಿ ಮತ್ತು ಕಪ್ಪು ಬಣ್ಣವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದು, ೫೦ ರಿಂದ ೧೨೫ ಕೆ.ಜಿ. ತೂಕವಿದ್ದು, ೨೦ ರಿಂದ ೨೫ ಅಂಗುಲ ಎತ್ತರ ಇರುತ್ತವೆ.

ಕೋಳಿ : ತಾಲೂಕಿನ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲೂ ಕೋಳಿಗಳನ್ನು ಸಾಕುತ್ತಾರೆ. ಇವುಗಳನ್ನು ಮಾಂಸಾಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಮತ್ತು ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕಾಗಿ ಸಾಕುತ್ತಾರೆ. ಕೋಳಿಗಳಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ತಳಿಗಳುಂಟು.

ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ನಾಡುಕೋಳಿ, ಫಾರಂಕೋಳಿ, ಗಿರಿರಾಜ ಕೋಳಿ, ಬಾಯ್ಲರ್ ಕೋಳಿ ಪ್ರಮುಖವಾಗಿವೆ. ತಾಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಹಾಲು, ಮೊಸರು, ಬೆಣ್ಣೆ ತುಪ್ಪಗಳಿಗೆ ದನಗಳನ್ನೂ, ಮೊಟ್ಟೆ-ಮಾಂಸಾಹಾರಗಳಿಗೆ ಕೋಳಿಗಳನ್ನೂ ಮಾಂಸಕ್ಕಾಗಿ ಆಡು-ಕುರಿ, ಹಂದಿಗಳನ್ನು ಸಾಕುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ತಾಲೂಕು ತನ್ನ ಆಹಾರದ ಅಗತ್ಯವನ್ನು ಪೂರೈಸಿಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿದೆ.

ಜಾನುವಾರು ಗಣತಿ : ೨೦೦೭ರ ಜಾನುವಾರು ಗಣತಿಯಂತೆ ತಾಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳೀಯ ದನಕರುಗಳು ೭೧,೩೦೧, ಮಿಶ್ರತಳಿಗಳು ೧೫,೮೬೯, ಒಟ್ಟು ೮೭,೧೭೦ ದನಕರುಗಳು; ೧೨೫೯೬ ಎಮ್ಮೆಗಳೂ; ೧೧,೧೦೩ ಕುರಿಗಳು, ೨೩,೬೮೩ ಮೇಕೆಗಳೂ; ೩೩೧ ಹಂದಿಗಳೂ, ೫,೮೩೩ ನಾಯಿಗಳೂ, ಇತರೆ ೨. ಎಲ್ಲಾ ಸೇರಿ ಒಟ್ಟು ೧,೪೦,೭೧೯ ಜಾನುವಾರು ಸಂಪತ್ತಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ, ೫೮,೨೭೮ ಕೋಳಿಗಳಿದ್ದು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ಕುಕ್ಕುಟೋತ್ಪಾದನೆಯಲ್ಲಿ ಕೊನೆಯ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿತ್ತು.

ಪಶುವೈದ್ಯಕೀಯ ಸೇವಾ ಸೌಲಭ್ಯ : ೨೦೦೯ರ ಮಾರ್ಚ್ ಅಂತ್ಯಕ್ಕೆ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪಶುವೈದ್ಯ ಆಸ್ಪತ್ರೆ, ೧೦ ಚಿಕಿತ್ಸಾಲಯಗಳು, ೧೩ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಪಶುವೈದ್ಯ ಕೇಂದ್ರಗಳು, ಒಂದು ಸಂಚಾರಿ ಚಿಕಿತ್ಸಾಲಯ ಹಾಗೂ ಒಂದು ಕೃತಕ ಗರ್ಭಧಾರಣ ಕೇಂದ್ರ ೦೧, ಹೀಗೆ ಒಟ್ಟು ೨೪ ಪಶುಚಿಕಿತ್ಸಾ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳಿವೆ.

ಮೀನುಗಾರಿಕೆ

ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ತಾಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಮೀನುಗಾರಿಕೆಯು ವ್ಯವಸಾಯದಂತೆ ಒಂದು ಪ್ರಮುಖ ಆಹಾರ ಉತ್ಪಾದನಾ ಉದ್ಯಮವಾಗಿ ರೂಪುಗೊಂಡಿದೆ. ಉದ್ಯೋಗ ಒದಗಿಸುವ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಸಾಧನೋಪಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೆನಿಸಿದೆ. ತಾಲೂಕಿನ ಕೆರೆ, ಕಟ್ಟಿ, ಕಾಲುವೆ ಮುಂತಾದ ಜಲ ಸಂಗ್ರಹಗಳು ಮೀನು ಉತ್ಪಾದನೆಗೆ ಬೇಕಾದ ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನು ಒದಗಿಸಿವೆ. ಮೀನುಗಾರಿಕೆ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಆದ ಬೆಳವಣಿಗೆಗಳೆಂದರೆ, ನಿರ್ಜಲೀಕರಣ, ಮೀನಿನ ಎಣ್ಣೆ ಮತ್ತು ಮೀನಿನ ಆಹಾರ, ಮೀನಿನ ಸಾರಜನಕದ ಬಲವರ್ಧನೆ, ಮುಂತಾದವು. ಇವುಗಳಿಂದಾಗಿ ಮೀನುಗಾರಿಕೆ ಒಂದು ಬೃಹತ್ ಉದ್ಯಮವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿದೆ. ಈ ಉದ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಈಗ ಸಾಧಿಸಲಾಗಿರುವ ಅತ್ಯಂತ ತೀವ್ರ ಪ್ರಗತಿ ಎಂದರೆ ಮೀನಿನ ಕೃಷಿ. ಆಧುನಿಕ ವಿಧಾನಗಳಿಂದ ಉಪಯುಕ್ತ ಮೀನುಗಳನ್ನು ಕೃತಕ ಇಲ್ಲವೆ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಕೊಳಗಳಲ್ಲಿ ಕೃತಕ ಆಹಾರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಬೆಳೆಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ೨೦೦೯ರ ಮಾರ್ಚ್ ಅಂತ್ಯಕ್ಕೆ ತಾಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ೯೪೧.೮೩ ಮೆಟ್ರಿಕ್ ಟನ್‌ಗಳಷ್ಟು ಮೀನುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿಯಲಾಗಿತ್ತು. ತಾಲೂಕಿನಲ್ಲಿರುವ ಮೀನುಗಾರಿಕೆ ಇಲಾಖೆ ಸ್ಥಳೀಯರಿಗೆ ಮೀನು ಸಾಕಾಣಿಕೆ ಬಗ್ಗೆ ಅಗತ್ಯ ಮಾಹಿತಿ ನೀಡುತ್ತಿದೆ.